

Onder de loep... voor jong en nieuw!

04 Je specimens identificeren - deel 1...

Rik Dillen

Eerst en vooral moeten we eventjes goed afspreken waarover het gaat. Een mineraalspecimen identificeren wil zeggen: het stuk voorzien van een naam en/of een andere referentie, waardoor je voor eens en voor altijd weet waar en hoe je de gegevens die bij het stuk horen kunt terugvinden (naam, volgnummer, vindplaats en andere nuttige gegevens). Dit wordt vaak verward met 'determineren'. Deze term wil zeggen 'met de nodige middelen proberen uit te maken om welk mineraal het precies gaat' (bvb. hardheidsmetingen, streepkleur, dichtheid, maar ook eventueel scheikundige analyses).

Elke verzameling staat of valt met de combinatie van stukken met de bijhorende gegevens. Je moet er dan ook vanaf het prille begin van je verzameling met alle middelen voor zorgen dat de gegevens van elk specimen altijd vlot kunnen teruggevonden worden.

Wanneer je maar enkele stukjes hebt in je aanvankelijk kleine verzameling is het meestal geen enkel probleem om gewoonweg te onthouden welke mineralen je hebt en waar ze vandaan komen. Maar naarmate de jaren verstrijken heb je misschien niet meer 10, maar honderden, of wie weet, zelfs duizenden stukken in je verzameling, en dan wordt het een levensgroot probleem als je niet vanaf het begin alles goed op orde gehouden hebt. Een mineralenverzameling zonder voor elk stuk de nodige gegevens is waardeloos, zowel als pure verzameling als financieel. Daarom raden we je aan om vanaf het prille begin héél strikt alle gegevens goed bij te houden.

Over welke gegevens je voor elk stuk precies moet bijhouden en hoe je dat precies kunt doen zullen we het bij een latere gelegenheid wel eens uitgebreid hebben. Nu willen we je er in de eerste plaats van overtuigen om de nodige maatregelen te nemen om nooit de gegevens kwijt te spelen.

Het komt erop aan om elk stuk te voorzien van een etiket dat ofwel de naam en een volgnummer bevat, ofwel een code (waarmee je de mineraalnaam kunt opzoeken) en een volgnummer. Op een stukje van een paar centimeter groot kun je natuurlijk geen etiket plakken dat groter is dan het mineraalspecimen. De mineraalnaam is dus meestal niet het beste idee: schrijf bvb. maar eens 'magnésio-ferri-fluoro-hoornblende' (jawel, dat is een officiële mineraalnaam!) op een labeltje. Sommige Chinezen kunnen met een fijn pennetje wel je naam op een rijstkorrel schrijven, maar die kunst is helaas voor de meeste gewone stervelingen niet weggelegd.

Anderzijds is het in de meeste gevallen niet aangeraden om enkel en alleen een etiket BIJ het steentje te leggen, bvb. in een lade of kast. De kans bestaat dan natuurlijk dat vroeg of laat etiketten verwisseld geraken. Dat is een ramp, want na verloop van tijd weet je niet meer wat wat is.

Het eerste principe is dus ervoor zorgen dat hoe dan ook een uniek nummer op een zelfklevend etiketje aan elk specimen bevestigd wordt. Voor micromounts die in een afgesloten doosje zitten kun je natuurlijk wel het label in of op het doosje klevén.

'Onder de loep' verschijnt regelmatig in Geonieuws, en is vooral bedoeld voor jonge en minder jonge newbies. De beste manier om veel bij te leren is lid worden van de MKA: www.minerant.org/MKA/toetreding.html

Het allereenvoudigste is gewoon elk stuk dat je bemachtigt een volgnummer geven, zonder meer. 0001 is het eerste mineraaltje in je verzameling, het volgende wordt 0002, dan 0003 enzovoort.

Het spreekt voor zich dat je zeker een lijst moet bijhouden van de nummers met de bijhorende gegevens van het specimen (mineraalnaam, vindplaats enzovoort).

Je kunt iets verder gaan door een nummer te geven dat uit twee delen bestaat: een nummer of code die uniek is voor de mineraalnaam, en een volgnummer dat aangeeft het hoeveelste stuk van dat bepaald mineraal het is. Daar bestaan verschillende systemen voor, maar daar gaan we hier voorlopig niet op in. We zullen wel eens in een andere bijdrage in dit tijdschrift de

mogelijkheden bekijken om zoiets te realiseren.

Je kunt natuurlijk ook bij het specimen een extra naamkaartje leggen, eventueel met de vindplaats, en bvb. op de achterzijde het nummer of de code die je op het specimen aangebracht hebt.

Eén ding is uiterst belangrijk: welke nummering of code je ook gebruikt, die code of dat nummer moet altijd onafscheidelijk met je mineraalstukje verbonden blijven, zodat het label nooit gescheiden kan geraken van het stuk waar het bij hoort. En dat dat nummer of die code éénduidig verwijst naar je lijst is natuurlijk vanzelfsprekend. Dit is geen kwestie van 'dit zou je best doen', maar eerder van 'je MOET dit gewoonweg doen'!

